สวนสาธารณะสมเด็จพระศรีนครินทร์ ๙๕

เส้นทางจักรยาน
๑๒ เมือง
ต้องห้าม...พลาด

สนุกดี ถ้ามี ตรัง

ความสนุกสนานของการขี่จักรยานเที่ยวในตัวเมืองตรังนั้น อยู่ตรงการซอกแซกไปตามถนนที่ห้อมล้อมไปด้วยบรรยากาศเก่าแก่ เสน่ห์ของอาคารชิโน-โปรตุกีสยังมีอยู่อย่างมากล้น แล้วยังมีของกินพื้นถิ่นแสนพิเศษ คลุกเคล้าด้วยเรื่องราวของเชื้อชาติไทย-จีนจนกลมกล่อม ตรังจึงกลายเป็นเมืองแห่งอาหารการกินลือชื่อ เป็น "ยุทธจักรความอร่อย" ที่น่าไปท้าประลองดูสักครั้ง ทั้งเรื่องอาหารและเส้นทางขี่จักรยาน

เส้นทางปั่นจักรยาน...

เราเริ่มต้นการขี่จักรยานที่**สถานีรถไฟตรัง** ซึ่งอยู่เกือบสุดสายเส้นทางรถไฟฝั่งอันดามัน โดยมีสถานีรถไฟกันตังที่อยู่ถัดไปอีกหนึ่งสถานีเป็นจุดหมายปลายทางสุดท้าย หน้าสถานีรถไฟตรังมีรถตุ๊กตุ๊กหัวกบ หน้าตาสุดแสนจะมีเอกลักษณ์จอดเรียงรายให้เลือกใช้บริการ

๐๑

สถานีรถไฟตรัง

รถสามล้อสุดคลาสสิกนี้ ยี่ห้อไดฮัตสุ นำเข้าจากประเทศญี่ปุ่นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๙ เพื่อนำมาส่งของสำหรับธุรกิจขนาดเล็ก ต่อมาได้มีการดัดแปลงเป็นรถโดยสาร และได้รับการสนับสนุนให้เป็นพาหนะส่งเสริมการท่องเที่ยว จึงได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวที่มาถึงเมืองตรังต้องลองนั่งสักครั้ง

ชาวจักรยานกำลังคิดจะมาลองนั่งรถตุ๊กตุ๊กหัวกบชมเมืองแบบเรื่อยเปื่อยดูบ้าง แต่ตอนนี้เราเลี้ยวซ้ายตรงสี่แยกกันตัง ขี่ไปตามถนนจนทะลุออกทางหลวงหมายเลข ๔๐๔๖ จึงเลี้ยวซ้ายระหว่างทางผ่าน**ตึกเก่าแก่แบบชิโน-โปรตุกีส**หลายหลัง คำว่า *"ชิโน-โปรตุกีส"* ครอบคลุมความหมายว่าเป็นศิลปสถาปัตยกรรมแบบตะวันตกผสมตะวันออก ตะวันตกก็คือโปรตุเกส ซึ่งเป็นยุโรปชาติแรกที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานในแถบเอเชีย ส่วนตะวันออกคือจีน ลักษณะเด่นอย่างหนึ่งของตึกแถวแบบชิโน-โปรตุกีสก็คือ นิยมใช้โค้งอาร์กต่อช่วงเสา โดยเสาและโค้งนี้จะเรียงเป็นแถวอยู่หน้าตึกชั้นล่าง รับกับระเบียงชั้นสอง ทำให้เกิดลักษณะที่เรียกว่า อาเขด หรือหงอคาขี่ กลายเป็นทางเท้าที่มีหลังคาคลุม สามารถเดินต่อเนื่องกันได้ตลอด ลักษณะเช่นนี้มีให้เห็นทั่วไป ซึ่งนั่นทำให้ตัวเมืองตรังสวยไม่น้อยเลยทีเดียว

เพลินดูตึกเก่ากระทั่งมาเลี้ยวซ้ายอีกครั้งเข้าถนนมหาราช เพราะต้องขึ้น**เขาหนองยวน**เพื่อไปยังจุดชมวิว ด้านบนเราจอดจักรยานไว้ตรงลานบ่อน้ำพุ แล้วขึ้นบันไดโค้งไปยังรูปปั้นเจ้าแม่กวนอิม เขาหนองยวนสูง ๘ เมตร ซึ่งตั้งอยู่บนฐานอาคารอย่างโดดเด่น และยังเป็นจุดชมทิวทัศน์มุมสูงของเมืองตรังได้อย่างดี

๐๒

วัดตันตยาภิรม

ผ่อนคลายหายเหนื่อยกันแล้ว เรากระโดดขึ้นหลังอานมุ่งหน้าไปยัง**วัดตันตยาภิรม** พระอารามหลวง ซึ่งตั้งอยู่ตรงกันข้ามกับศาลเจ้ากิวอ๋องเอี๋ย วัดตันตยาภิรมเป็นวัดเก่าแก่ตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ จุดเด่นคงเป็นเจดีย์ทรงบาตรคว่ำสีขาวขลิบทองเรียงซ้อนกัน ๕ ชั้นบนฐานสี่เหลี่ยม สูงถึง ๔๕ เมตร มองไกล ๆ คล้ายเปลือกหอยเจดีย์สีขาวกระจ่างตา

จักรยานจอดสงบเสงี่ยมอยู่ใต้ร่มไม้ ขณะเราเดินชมหอระฆังรูปทรงแปลกตา อุโบสถ ซึ่งหน้าบันด้านทิศตะวันออกประดับปูนปั้นรูปพระพรหมทรงหงส์ เหนือเศียรพระพรหมมีอักษรพระปรมาภิไธย "ภปร." ภายในวิหาร ๒๐๐ ปี ประดิษฐานพระพุทธมหามุนีศรีตรังค์ให้เราได้กราบนมัสการ ส่วนเจดีย์สีขาวมีชื่อพระราชทานว่า พระสัมพุทธเจดีย์ภูมิพลาธิกาญจนาภิเษก ด้วยเพราะสร้างขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองปีกาญจนาภิเษกของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ออกแบบโดยประเวศ ลิมปรังษี ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (สถาปัตยกรรม) โดยใช้เวลาสร้างถึง ๗ ปี เมื่อเข้าไปด้านใน เราต่างตื่นตะลึงไปกับความวิจิตรตระการตาในจิตรกรรมและประติมากรรม ซึ่งกล่าวกันว่า ใช้เวลาสร้างสรรค์ถึง ๓ ปี กว่าจะแล้วเสร็จ พื้นที่ตรงกลางเป็นซุ้มแก้วประดิษฐานพระพุทธพิไชยราชมงคล ๔ องค์ แทนพรหมวิหาร ๔

ออกจากวัดเราใช้ถนนน้ำผุดไปยัง**สวนสาธารณะสมเด็จพระศรีนครินทร์ ๙๕** หรือเขาแปะช้อย ภายในพื้นที่ ๒๘๐ ไร่ ซึ่งมีลักษณะคล้ายแจกัน ถูกพัฒนาเป็นสวนสาธารณะที่ได้รับความนิยมมากจากชาวเมือง ทั้งมาพักผ่อนและออกกำลังกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงแดดร่มลมตก ที่น่าสนใจคือ ที่นี่ยังคงความเป็นธรรมชาติอยู่มาก จึงเป็นแหล่งอาศัยของนกนานาชนิด

สวนสาธารณะสมเด็จพระศรีนครินทร์ ๙๕

สายแล้วขณะเราย้อนกลับมาบนถนนน้ำผุด มุ่งหน้าไปชมสถาปัตยกรรมที่พลาดชมไม่ได้ นั่นคือ**วิหารคริสตจักรตรัง** หนึ่งในโบราณสถานของจังหวัด ซึ่งกำลังจะมีอายุครบ ๑ ศตวรรษในวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ มนตร์ขลังของวิหารแห่งนี้ อยู่ที่รูปทรงแปลกตา เพราะมีหอระฆังอยู่ทางด้านข้าง สีสันยังซีดจางหลังจากถูกกาลเวลากัดกร่อน แต่นี่คือเสน่ห์ที่ทำให้วิหารที่สร้างขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๑๓ ดูสวยคลาสสิก และเป็นจุดหมายหนึ่งของการนั่งรถตุ๊กตุ๊กหัวกบชมเมือง

ชาวจักรยานออกจากวิหารคริสตจักรตรังแล้วใช้ทางหลวงหมายเลข ๔ ผ่านสถานีขนส่งตรัง จากนั้นแยกขวาเข้าถนนสังขวิทย์ ก่อนจะเลี้ยวซ้ายเข้าถนนเพลินพิทักษ์เพื่อไปตามหายุทธจักรความอร่อยของเมืองตรังที่**ร้านเรือนไทยติ่มซำ** เหลือบมองนาฬิกายังไม่ถึงเวลาร้านปิดตอน ๑๑.๐๐ นาฬิกา ทันได้กินอยู่

ร้านเรือนไทยติ่มซำสืบทอดความอร่อยมาจากคนรุ่นพ่อ เน้นชา กาแฟ ขนมจีบ และติ่มซำ ติ่มซำเมืองตรังจะจิ้มค้อมเจือง หรือน้ำส้มเจือง สีแดงขุ่น ๆ ของมันมีส่วนผสมจากมันเทศ ถั่วลิสงต้มสุก ปรุงรสด้วยน้ำตาล น้ำส้ม และเกลือ ไม่ใช่จิ๊กโฉ่วแบบที่คนกรุงเทพฯ กินกัน

วัฒนธรรมการกินติ่มซำแบบคนจีนสมัยก่อน ทางร้านต้องนำติ่มซำมาเสิร์ฟจนเต็มโต๊ะ แล้วคิดเงินเฉพาะเข่งที่ลูกค้าหยิบไป แต่ร้านนี้จะให้ลูกค้าเดินมาเลือกเอง แล้วทางร้านจึงนำไปนึ่งให้ โดยคิดเงินตามจำนวนเข่งที่นำไปนึ่ง เพื่อแก้ปัญหาความไม่สบายใจของลูกค้ารุ่นใหม่ ๆ ที่มองว่า การเสิร์ฟแบบเก่าเป็นการเวียนของเหลือจากลูกค้าโต๊ะอื่น

เรายังคงใช้ถนนเพลินพิทักษ์เพื่อไปแวะชม**ศาลเจ้าท่ามกงเยี่ย** ศาลเจ้าที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของเมืองตรัง ภายในอบอวลไปด้วยความขรึมขลัง เป็นที่เลื่อมใสศรัทธายิ่งนักสำหรับชาวไทยเชื้อสายจีนทั้งในจังหวัด ต่างจังหวัด หรือแม้แต่ชาวต่างชาติจากมาเลเซีย สิงคโปร์ และจีน

จากศาลเจ้าชาวจักรยานเลี้ยวซ้ายใช้ถนนควนหาญ ต่อด้วยถนนราษฎร์อุทิศ ๔ เพื่อไป**สระกะพังสุรินทร์** ที่นี่คือหนองน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่และเป็นสวนสาธารณะเก่าแก่ มีจุดเด่นอยู่ตรงศาลากลางน้ำสีขาว ๓ หลัง โดยจำลองรูปแบบให้คล้ายกับพลับพลาที่สร้างขึ้นมาเพื่อรับเสด็จพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๗ ซึ่งมีบันทึกว่า พระองค์ท่านเคยเสด็จพระราชดำเนินมายังสระกะพังสุรินทร์เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๑

สระกะพังสุรินทร์

หลังขี่จักรยานชมวิวรอบสระกะพัง เราใช้ถนนเวียนกะพังมายัง**สวนสาธารณะพระยารัษฎานุประดิษฐ์ มหิศรภักดี คอซิมบี้ ณ ระนอง** ของเทศบาลนครตรัง ท่านเป็นเจ้าเมืองตรังผู้มีคุณูปการในฐานะนักพัฒนาที่ทำให้เมืองตรังกลายเป็นศูนย์กลางภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยท่านได้พลิกโฉมให้อำเภอกันตัง ในฐานะอำเภอเมืองเก่าของตรัง เป็นเมืองท่าค้าขายใหญ่โตแห่งหนึ่งของคาบสมุทรอินเดีย ด้วยการพัฒนาทั้งด้านการเกษตรและการค้า

อันที่จริง คนตรังเรียกตัวเมืองของพวกเขาว่า *"ทับเที่ยง"* เพราะในสมัยพระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดีเป็นเจ้าเมืองตรัง ตัวเมืองตรังตั้งอยู่ที่อำเภอกันตัง ก่อนจะย้ายมายังบ้านทับเที่ยง ซึ่งเป็นที่ตั้งของตัวเมืองในปัจจุบัน คนตรังจึงเรียกตัวเมืองติดปากเรื่อยมาว่า ทับเที่ยง

วงเวียนพะยูน

ศูนย์จำหน่ายสินค้าฯ

เราสักการะอนุสาวรีย์พระยารัษฎาฯ แล้วจึงมาตามถนนราชดำเนินผ่าน**วงเวียนพะยูน**ที่โดดเด่นสะดุดตา จากนั้นเลี้ยวซ้ายเข้าถนนคนเดินเพื่อไปยัง**ศูนย์จำหน่ายสินค้า ๓ ประเทศ** (ไทย-มาเลเซีย-อินโดนีเซีย) ด้านในศูนย์ฯ จำหน่ายผ้าทอนาหมื่นศรีที่ขึ้นชื่อ ขนมเค้กมีรูของเมืองตรัง กะปิ และมีไม้เทพทาโรแกะสลักเป็นรูปพะยูนได้อย่างน่ารัก จึงดูจะเป็นสินค้าที่ขายดิบขายดีทีเดียว

จักรยานแล่นฉิวมาตามถนนพระราม ๖ ก่อนจะใช้ถนนวิเศษกุลเพื่อตรงไปยัง**บ้านแม่ถ้วน** หรือบ้านนายหัวชวน อดีตนายกรัฐมนตรี และประธานสภาที่ปรึกษาพรรคประชาธิปัตย์ แม้วันนี้แม่ถ้วนจะจากไปแล้ว แต่ก็ยังอยู่ในใจของชาวตรังเสมอ

บ้านแม่ถ้วน

ออกจากบ้านแม่ถ้วน ย้อนกลับมาผ่าน**หอนาฬิกา**ตรงสี่แยกหอนาฬิกา เราต่างสะดุดตากับสถาปัตยกรรมสัญลักษณ์ของเมืองที่สูงกว่า ๑๕ เมตรตรงหน้า ในอดีตก่อนที่จะมีหอนาฬิกา บริเวณนี้เคยเป็นที่ตั้งของหอกระจายข่าว หรือ “หอแหลงได้” ครั้นในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ เทศบาลนครตรังได้สร้างหอนาฬิกาขึ้นแทน

สี่แยกหอนาฬิกา

ตึกแถวร้านสิริบรรณ

จากนั้นมุ่งตรงไปยังถนนราชดำเนิน เลี้ยวซ้ายเพียงไม่นาน ตรงมุมถนนก็เห็นตึกแถว ๓ คูหาของ**ร้านสิริบรรณ**ที่ดูทรงเสน่ห์ยิ่งนัก ที่นี่คือร้านขายหนังสือ เครื่องเขียน และเป็นบ้านในวัยเด็กของจิรนันท์ พิตรปรีชา กวีซีไรต์ นักคิด นักแปล และนักเขียนคนสำคัญของเมืองไทย

บนถนนราชดำเนิน ใกล้สี่แยกท่ากลาง ยังมีจุดแวะถ่ายภาพกำลังโด่งดังที่ใครผ่านมาแล้วคงไม่แวะไม่ได้ นั่นก็คือ**ภาพเขียน ๓ มิติ**บนฝาผนังจากโครงการตรังสวยด้วยโรตารี โดยนำส่วนหนึ่งจากคำขวัญของจังหวัดตรัง ได้แก่ ถิ่นกำเนิดยางพารา เด่นสง่าดอกศรีตรัง ปะการังใต้ทะเล มาให้ศิลปินชาวตรังถ่ายทอดออกมาเป็นภาพวาด ๓ มิติบนผนังตึกเก่าชิโน-โปรตุกีส เป็นภาพสวนยางพารา ภาพกลุ่มต้นศรีตรังบานดอกม่วงละมุน และภาพถ้ำมรกต นอกจากนี้ ยังมีภาพน่ารัก ๆ อย่างภาพเด็กผู้ชายกำลังเอื้อมมือไปจับแมวด้วย นับเป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ที่สร้างรอยยิ้มและการเซลฟี่ได้ดีจริง ๆ

เพลินกันอยู่นานทีเดียวกว่าจะกลับที่พัก เราสังเกตว่าถนนในตัวเมืองตรังหลายช่วงเขาใช้วิธีเดินรถทางเดียว ชาวจักรยานจึงต้องสังเกตป้ายและระมัดระวังเป็นพิเศษ อย่างไรก็ตาม ภูมิประเทศสูง ๆ ต่ำ ๆ แบบลอนลูกคลื่นของถนนสายโบราณหลายสายก็ทำให้การขี่จักรยานสนุกขึ้น อีกทั้งตึกรามบ้านช่องแบบเก่า ๆ ที่ปรากฏให้เห็นอยู่ทั่วไป ก็ย้อนความรู้สึกของเราให้กลับไปสู่ยุคเรืองรองแห่งอดีต และเก็บไว้เป็นภาพจำของเมืองแห่งความอิ่มหนำและแสนคลาสสิกแห่งนี้

Map!

ระยะทางประมาณ ๑๙ กม.

จักรยานทุกประเภท

 วัด

 โบสถ์

 ศาลเจ้า

 จุดถ่ายภาพ

 ร้านค้า

 อาคารบ้านเรือน

 สถานีรถไฟ

 สวนสาธารณะ

 ร้านอาหาร

 ร้านเบเกอรี

 ร้านเช่าจักรยาน

 โรงพยาบาล

 จุดเริ่มต้น

 จุดสิ้นสุด

สวนสาธารณะ
สมเด็จพระศรีนครินทร์ ๘๕
N7°34.280, E99°35.884

เรือนไทยติ่มซำ
N7°34.142, E99°36.744

ตังเฮาส์ เบด
แอนด์ เบรกฟาสต์

สระกะพังสุรินทร์
N7°34.558, E99°37.493

โรงพยาบาลตรัง

ถนนเพลินพิทักษ์

ถนนสังขวิทย์

ถนนเวียนกะพัง

ศาลเจ้าท่ามกงเยี่ย
N7°33.980, E99°36.929

สวนสาธารณะพระยารัษฎานุประดิษฐ์
มหิศรภักดี คอซิมบี๊ ณ ระนอง
N7°33.854, E99°37.337

อีโคอินน์ ตรัง

ถนนน้ำผุด

วัดตันตยาภิรม
N7°33.669, E99°36.019

ศาลเจ้ากิวอ๋องเอี๋ย

สวนสาธารณะเมืองตรัง
N7°33.654, E99°36.665

วงเวียนพะยูน
N7°33.601, E99°36.718

ศูนย์จำหน่ายสินค้า
๓ ประเทศ
N7°33.494, E99°36.777

วิหารคริสตจักรตรัง
N7°33.551, E99°36.281

ร้านสิริบรรณ
N7°33.453, E99°36.502

เทศบาลนครตรัง

ภาพเขียน ๓ มิติ
N7°33.466, E99°36.295

ถนนมหาราช

ถนนพระราม ๖

หอนาฬิกา

ตึกชิโน-โปรตุกีส
N7°33.401, E99°36.304

รูปปั้นเจ้าแม่กวนอิม
เขาหนองยวน
N7°33.316, E99°36.078

สถานีรถไฟตรัง
N7°33.251, E99°36.289

บ้านแม่ถ้วน
N7°33.162, E99°36.604

เค้กปวีณา
N7°33.191, E99°36.608

ถนนกันตัง

ถนนห้วยยอด

ไมตรี เฮาส์

๔
๔๐๐๒
๔๐๔๖
๔๑๙
๔๐๓
๔๐๔๕